

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

סנהדרין- זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ושלש שורות של תלמידי חכמים יושבין לפניו. כל אחד ואחד מכיר את מקומו.												■	לז.
הוצרכו לסמוך - סומכין מן הראשונה, אחד מן השניה בא לו לראשונה. אחד מן השלישית בא לו לשניה, בוררים להן עוד אחד מן הקהל ומושיבין אותו בשלישית. ולא היה יושב במקומו של ראשון אלא יושב במקום הראוי לו.												■	לז.
מנא הני מילי?												▲	לז.
דאמר קרא (שיר השירים ז) שררך אגן הסהר אל יחסר המזג וגו'	רבי אחא בר חנינא:											■	לז.
שררך - זו סנהדרין, למה נקרא שמה שררך - שהיא יושבת בטיבורו של עולם.												■	לז.
אגן - שהיא מגינה על כל העולם כולו												■	לז.
הסהר - שהיא דומה לסהר												■	לז.
אל יחסר המזג - שאם הוצרך אחד מהם לצאת, רואין אם יש עשרים ושלשה כנגד סנהדרי קטנה - יוצא, ואם לאו - אינו יוצא.												■	לז.
(שיר השירים ז) בטנג ערמת חטים, מה ערימת חטים הכל נהנין ממנה - אף סנהדרין הכל נהנין משעמיהן.												■	לז.
(שיר השירים ז) סוגה בשושנים שאפילו כסוגה של שושנים לא יפרצו בהן פרצות.												■	לז.
והיינו דאמר ליה ההוא מינא לרב כהנא: אמריתו נדה שרי לייחודי בהדי גברא, אפשר אש בנעורת ואינה מהבהבת?												○	לז.
התורה העידה עלינו סוגה בשושנים, שאפילו כסוגה בשושנים - לא יפרצו בהן פרצות.	אמר ליה: [רב כהנא]											■	לז.
מהכא - (שיר השירים ז) כפלה הרמון רקתך, אפילו ריקנין שבך מלאין מצוות כרמון.	ריש לקיש:											■	לז.
מהכא - (בראשית כ"ו) וירח את ריח בגדיו, אל תיקרי בגדיו אלא בגדיו.	רבי זירא:											■	לז.
הנהו בריוני דהוה בשיבביתיה דרבי זירא, דהוה מקרב להו כי היכי דניהדרו להו בתיובתא. והוה קפדי רבנן.												○	לז.
כי נח נפשיה דרבי זירא אמרי: עד האידנא הוה חריכא קטין שקיה דהוה בעי על רחמי, השתא מאן בעי עלן רחמי? הרהרו בלבייהו, ועבדו תשובה.												○	לז.
שלש שורות כל.												■	לז.
שמע מינה כי נידי - כולהו נידי.	אביי:											■	לז.
ולימא להו עד האידנא הוה יתיבנא ברישא - השתא מותביתו לי בדנב?												⚡	לז.
דאמרי ליה הכי: הוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים.	אביי:											!	לז.
כיצד מאיימין את העדים? על עידי נפשות, היו מכניסין אותן ומאיימין עליהן: שמא תאמרו מאומד ומשמועה, עד מפי עד, ומפי אדם נאמן. שמא אי אתם יודעין שסופנו לבדוק אתכם בדרישה ובחקירה. הו יודעין שלא כדיני ממונות דיני נפשות. דיני ממונות - אדם נותן ממון ומתכפר לו, דיני נפשות - דמו ודם זרעותיו תלוין בו עד סוף העולם, שכן מצינו בקון שהרג את אחיו, שנאמר (בראשית ד) דמי אחיך צעקים, אינו אומר דם אחיך אלא דמי אחיך - דמו ודם זרעותיו. דבר אחר: דמי אחיך - שהיה דמו מושלך על העצים ועל האבנים.												■	לז.
לפיכך נברא אדם יחידי, ללמדך שכל המאבד נפש אחת מישראל - מעלה עליו הכתוב כאילו איבד עולם מלא, וכל המקיים נפש אחת מישראל - מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא.												■	לז.
ומפני שלום הבריות, שלא יאמר אדם לחבירו אבא גדול מאביך												■	לז.
ושלא יהו המינים אומרים: הרבה רשויות בשמים.												■	לז.
ולהגיד גדולתו של הקדוש ברוך הוא, שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד - כולן דומין זה לזה, ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון - ואין אחד מהן דומה לחבירו. לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר: בשבילי נברא העולם.												■	לז.
ושמא תאמרו מה לנו ולצרה הזאת? והלא כבר נאמר (ויקרא ה) והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד וגו'.												■	לז.
ושמא תאמרו: מה לנו לחוב בדמו של זה? והלא כבר נאמר (משלי י"א) באבד רשעים רנה.												■	לז:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כיצד מאומד? אומר להן: שמה כך ראיתם: שרץ אחר חבירו לחורבה, ורצתם אחריו, ומצאתם סייף בידו ודמו מטפטף, והרוג מפרפר. אם כך ראיתם - לא ראיתם כלום.	תנו רבנן:											⊖
אראה בנחמה אם לא ראיתי אחד שרץ אחר חבירו לחורבה, ורצתי אחריו, וראיתי סייף בידו ודמו מטפטף והרוג מפרפר, ואמרתיו לו: רשע, מי הרגו לזה? או אני או אתה. אבל מה אעשה שאין דמך מסור ביד, שהרי אמרה תורה (דברים י"ז) על פי שנים עדים יומת המת - היודע מחשבות יפרע מאותו האיש שהרג את חבירו.	תניא, אמר רבי שמעון בן שטח:											■
לא זז משם עד שבא נחש והכישו, ומת.	אמרו:											■
והאי בר נחש הוא?												⚡
מיום שחרב בית המקדש, אף על פי שבטלה סנהדרי - ארבע מיתות לא בטלו.	והאמר רב יוסף, וכן תני דבי חזקיה:											⊖
לא בטלו? והא בטלן												⚡
אלא: דין ארבע מיתות לא בטלו. מי שנתחייב סקילה - או נופל מן הגג, או חיה דורסתו. מי שנתחייב שריפה - או נופל בדליקה, או נחש מכישו. מי שנתחייב הריגה - או נמסר למלכות, או ליסטין באין עליו. מי שנתחייב חנק - או טובע בנהר, או מת בסרוניכי.												⊖
ההוא חטא אחריתי הוה ביה.	אמרו:											!
מי שנתחייב שתי מיתות בית דין - נידון בחמורה.	דאמר מר:											!
מאומד וכו'.												■
בדיני נפשות הוא דלא אמדינן, הא בדיני ממונות - אמדינן												⊖
כמאן - כרבי אחא.												■
גמל האוחר בין הגמלים, ונמצא גמל הרוג בצידו - בידוע שזה הרגו.	דתניא, רבי אחא:											⊖
וליתעמיך, עד מפי עד דקתני, בדיני נפשות הוא דלא אמרינן, הא בדיני ממונות אמרינן?												⚡
אם אמר הוא אמר לי שאני חייב לו, איש פלוני אמר לי שהוא חייב לו - לא אמר כלום, עד שיאמר בפנינו הודה לו שהוא חייב לו מאתים זוז.	והתנן:											⊖
אלמא: אף על גב דפסילי בדיני ממונות - אמרינן להו בדיני נפשות												⚡
הכא נמי - אף על גב דפסילי בדיני ממונות אמרינן להו בדיני נפשות.												⊖
הווי יודעים כל.												■
מלמד שעשה קין בהבל אחיו חבורות חבורות, פציעות פציעות, שלא היה יודע מהיכן נשמה יוצאה, עד שהגיע לצוארו.	רב יהודה בריה דרבי חייא:											⊖
מיום שפתחה הארץ את פיה וקיבלתו לדמו של הבל - שוב לא פתחה, שנאמר (ישעיהו כ"ד) מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק, מכנף הארץ ולא מפי הארץ.	ואמר רב יהודה בריה דרבי חייא:											⊖
(במדבר ט"ז) ותפתח הארץ את פיה	איתיביה חזקיה אחיו:											⚡
לרעה - פתחה, לטובה - לא פתחה.	אמר ליה: [רב יהודה]											!
גלות מכפרת עון מחצה, מעיקרא כתיב (בראשית ד') והיית נע ונד ולבסוף כתיב (בראשית ד') וישב בארץ נוד.	ואמר רב יהודה בריה דרבי חייא:											⊖
גלות מכפרת שלשה דברים, שנאמר (ירמיהו כ"א) (כה אמר ה' וגו') הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיוצא ונפל אל הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל.	רב יהודה:											⊖
גלות מכפרת על הכל, שנאמר (ירמיהו כ"ב) (כה אמר ה') כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלה בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה. ובתר דגלה כתיב (דברי הימים א' ג') ובני יכניה אסר (בנו) שלתיאל בנו.	רבי יוחנן:											⊖
אסר - שעברתו אמו בבית האסורין												■
שלתיאל - ששתלו אל שלא כדרך הנשתלין. גמירי שאין האשה מתעברת מעומד, והיא נתעברה מעומד.												■